

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 49.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001895584/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

yderste Kreds deraf, med Bagkroppen udefter, Halsen strakt fladt henad Jorden.

Pludselig opdagede han henne ved Stammen af et Træ, omkring hvilken et Tøjr helt var viklet op, noget Hvidt og Rødt, — og han saae Hovedet, med de smaa Horn, af et Kid.

Han løb, halvkvalt af Skræk, derhen. Aa — Kroppen maatte være ødt væk! Der var Blod rundt omkring Træet; det meste af Halsen hang i blodige Tjavser ved Hovedet.

Han bøjede sig ned og fik fat i Tøjret, men han kunde næsten ikke holde fast, saadan rystede hans Hænder.

Dér — og dér — laa Knogle-Splinter og Stumper af Ben, som var gaavede over.

Han rinkede Tøjret op og lagde det som et Skjærf om Byst og Skuldre; det blodige Hoved af Kiddet hang i Hovedlaget. Saa tog han i Tøjrene af de to andre Kid og begyndte paa Hjemfarten. Men det gik langsomt, han ravede og snublede af Sindsbevægelse, og kunde næsten ikke see ud af Øjnene for Graad.

Da han var kommen halvvejs hjemad, var der nok gaaet det meste af en Time. Den Tanke skjød op i ham, at Faderen vel saa næsten maatte have begivet sig til sit Arbejde nu. Han tænkte et Øjeblik paa forsætlig at trække Tiden ud, men han skyndede straks paa sin Gang, forat dette da ikke skulde blive til mere end en Tanke.

Da han begyndte paa den sidste Skraaning op imod Huset, saae han sin Fader staa udenfor Døren til Gjedefolden.

Han holdt vist et Stykke Reb i Haanden.

Martin havde Solen i Øjnene, og han gik som imod Ild, syntes han.

Han græd ikke, og han var et Øjeblik ligesom bevidstløs, da han stod overfor Faderen.

Han mærkede, at denne tog Tøjret af Skuldrene paa ham, — deri hang jo Hovedet af det dræbte Kid.

Faderen smed dette paa Jorden. Derpaa tog han de to levende Kid fra Martin, løste Tøjrene af dem og drev dem ind i Gjedefolden.

Martin stod og svimlede — ligesom paa et ukjendt Sted, han vidste ikke hvor — blot paa Grænsen imellem Jord og Luft.

»Du har altsaa forsømt at hente Kiddene paa den Tid,

Jakob Knudsen: *Martin Luther*.